
ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού Ετήσια Δραχ. 50
Εξωτερικού » Λίρας Άγγλ. 1
Αμερικνής » Δολλάρια 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΒΟΥΡΛΑΚΟΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ

- 326 'Ανακάλυψις τοῦ ἀληθοῦς σταυροῦ ὑπὸ
τῆς μακαρίας Ἑλένης.
- 330 'Ο Κωνσταντῖνος μετέφερε τὸν θρόνον
τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὸ Βυ-
ζάντιον, καὶ τὸ ὠνόμασε νέαν Ῥώμην.
- 331 'Ο Κωνσταντῖνος ἐπρόσταξε νὰ κηρυ-
σθοῦν ὅλοι οἱ νοοὶ τῶν Ἀθηνῶν.
- 337 Ἀπέθανεν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἰς
Νικομήδειαν, ἀφ' οὗ διένεμε τὴν αὐτο-
κρατορίαν εἰς τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ
Κωνσταντῖνου, Κωνσταντῖνον καὶ Κωνσταν-
τινὸν καὶ ὁ μὲν Κωνσταντῖνος ἔλαβε τὴν
Βρετανίαν καὶ τὴν Ἰσπανίαν, ὁ δὲ
Κωνσταντῖνος τὴν Ἰταλίαν, Ἰλλυρίαν, Μακε-
δονίαν, Ἑλλάδα καὶ Ἀφρικὴν καὶ ὁ
Κωνσταντῖνος τὴν Ἀσίαν, Αἴγυπτον καὶ
Θράκην. Ἡμεῖς οὖν τότε ὁ Ἀθανάσιος ὁ
Μέγας καὶ Εὐδόκιος ὁ Παμφίλιος.
- 340 Πόλεμος μετὰ τῶν υἱῶν καὶ διαδόχων
τοῦ μεγάλου Κωνσταντῖνου. 'Ο νέος
Κωνσταντῖνος ἐνίκηθη, καὶ ἐφρονεῖτο ὑπὸ
τοῦ Κωνσταντῖνου εἰς τὰ Ἀκρόα, πόλιν
τῆς Ἰταλίας.
- 350 'Ο Κωνσταντῖνος ἐφρονεῖτο ὑπὸ τοῦ Μαγνεν-
τινοῦ Φράγγου εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ἐκυ-
ρίσθησαν οὗτοι τὴν Γαλλίαν, Ἰταλίαν καὶ
Ἀφρικὴν.
- 351 'Ο Κωνσταντῖνος ἐξεστράτευσεν κατὰ τὸν
Μαγνεντίνον, τὸν κατέστρεψε, καὶ τὸν ἡ-
γάγησε καὶ ἀφάρτησε τοὺς συγγε-
νεῖς του, καὶ τὸν ἐκάλυψε. Εἶτα ἐκί-
νησε Κασσάρ Γάλλον τὸν ἐξεδελφόν του.
- 354 'Ο Κωνσταντῖνος ἐφρόνισεν τὸν Γάλλον,
καὶ ἔμεινε μόνος αὐτοκράτωρ.
- 357 Πόλεμος κατὰ τὸν Περάσον.
- 358 'Ο Ἰουλιανὸς, ἀδελφὸς τοῦ Γάλλου, δι-
ωρισθὲν ἀρχιεπισκοπὴν κατὰ τῶν Κελ-
τογαλιῶν καὶ διατρίβων εἰς τὰ Πα-
ρίσια, ἐκνήχθη αὐτοκράτωρ.
- 360 'Ο Κωνσταντῖνος ἐξεστράτευσεν κατὰ τοῦ
Ἰουλιανοῦ καὶ ἀπέθανεν κατὰ τὸν Ἰουλιανόν.
Ἡμεῖς οὖν τότε ὁ Χαλκιδικεύς Ἰάμβ-
λῆχος, οἱ σοφισταὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Λιβά-
ριος, ὁ ἱστορικὸς Εὐδοκίος, καὶ ὁ Λα-
τῖνος ἱστορικὸς Ἀδύλφιος Βικτόριος.
- 363 Θάνατος τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐπὶ τὴν κατὰ
τῶν Περάσον μάχην τὸν διεδέχθη ὁ Ἰο-
βιανὸς, ἀρχιεπίσκοπος Πραιτωριανῶν.
- 364 Θάνατος τοῦ Ἰοβιανῶν ἐκνήχθη αὐτο-
κράτωρ ὁ Οὐαλεντινιανὸς, ὁστις ἐπέστη
τὴν καθέδρην του εἰς τὰ Μεδιόλανα,
καὶ ἔδωκε τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς αὐτο-
κρατορίας εἰς τὸν ἀδελφόν του Οὐαλεντι-
νόν. Ἡμεῖς οὖν τότε ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ ὁ
Ναζιανζηνὸς Γρηγόριος.
- 367 'Ο Οὐαλεντινιανὸς παρέλαβε συναυτοκρά-
τορα τὸν υἱόν του Γρατιανόν.
- 373 Καταστροφή τοῦ τυραννικοῦ τῆς Ἀφρι-
κῆς Φιρμου.
- 375 Θάνατος τοῦ Οὐαλεντινιανῶν αὐτοκρά-
τορος τῆς Δύσεως τὸν διεδέχθη ὁ νεώ-
τερος υἱὸς τοῦ Οὐαλεντινιανῶν ἐννεαετῆς
τῆς ηλικίας, καὶ ἐκυβέρνησε τὸ βασίλειον
ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἰουστίνη μετὰ τοῦ Γρα-
τιανῶν.
- 376 Ὁ Γότθοι ἐξώδηθησαν ἀπὸ τὴν Δακίαν
ὅπου τὸν Οὐννῶν, καὶ ἐποποθεύθησαν εἰς
τὴν Θράκην.
- 378 Ἀποστασία τῶν Γότθων κατὰ τοῦ Οὐά-
λεντινιανῶν αὐτοκράτορος τῆς Ἀνατολῆς ὁ
Οὐάλης ἐξεστράτευσεν ἐναντίον των,
κατέκρινε αὐτοὺς, καὶ οἱ Γότθοι ἐπυ-
χώσαντες εἰς τὴν Κωσταντινουπόλιν,
ἔδωκε τὴν γῆν τὴν Δακίαν τοῖς ἀπεκρί-
ναις.
- 379 'Ο Γρατιανὸς, αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως,
ἀνήγγειλεν αὐτοκράτορα τῆς Ἀνατολῆς
τὸν Ἰωάννην Θεοδοσίον, ὁστις νίκησας
τοὺς Γότθους εἰς τὴν Θράκην, ἐκωνομά-
σθη μέγας.
- 381 'Ο μέγας Θεοδοσίος ἔκαμεν εἰρήνην με-
τὰ τοῖς Γότθοις καὶ τοὺς ἔδωκε χώραν ἐν
τόν τῆς ἐπικρατείας νὰ ᾤσιν κατὰ τοὺς
νόμους τῶν Ἑλλήνων. Ἡ κατὰ Μακεδονίαν
πνευματικὴ πόλις οἰκουμένη ἐν Κων-
σταντινουπόλει συνοδοῦς.
- 383 Μεδιόλας καὶ Ἰσπανία στρατηγός, κηρυ-
χθεὶς αὐτοκράτωρ εἰς τὴν Βρετανίαν, ἐ-
πέστησε εἰς τὴν Γαλλίαν, ὁ δὲ Γρατι-
ανὸς ἐκαστράτευσεν ἐναντίον του, ἐνίκηθη,
καὶ ἐφρονεῖτο ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Οὐαλεντι-
νιανῶν ἔκρινε εἰρήνην μετὰ τοῦ Μα-
ξιμου ὅτι ἀνάγκη.
- 388 Θεοδοσίος ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς
ἐξεστράτευσεν κατὰ τοῦ Μαξιμου, τὸν
ἡττάσας, καὶ τὸν κατέσφαξε αὐτὸν ὁ στρα-
τηγός. Ἀφῆκε δὲ πάλιν τὴν διοίκησιν
τῆς Εὐρώπης εἰς τὸν Οὐαλεντινιανόν.
- 392 Ἀγῶνιστοὶς, στρατηγὸς τῶν Φράγ-
γων, ἐφρόνισεν τὸν Οὐαλεντινιανόν, καὶ
ἐκνήχθη ἐπικράτορα τῆς Δύσεως τὸν
Εὐδόκιον, ὁ δὲ Θεοδοσίος ὁ μέγας, ἐκ-
στράτευσεν κατὰ αὐτόν, τὸν μὲν Εὐδό-
κιον ἐθανάτωσεν εἰς τὴν μάχην, ὁ δὲ
Ἀγῶνιστος ἐγένετο αὐτόχειρ, καὶ ἔμεινε
ἡ αὐτοκρατορία τῆς ἐς Ἀνατολῆς καὶ
Δύσεως εἰς μόνον τὸν Θεοδοσίον τότε
ἀπληγόμενος τὰς θύσεις καὶ πᾶσαν ἐθνι-
κὴν λατρείαν, καὶ αἱ περιφανέστεραι οἰ-
κογένειαι τῆς Ῥώμης ἐδέχθησαν τὴν εἰ-
ρήνην Χριστὸν πιστῶν.
- 395 Θάνατος Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου εἰς τὰ
Μεδιόλανα τὸν διεδέχθησαν οἱ δύο υἱοὶ
του, ὁ μὲν Ἀρκάδιος εἰς τὴν Ἀνατολίαν,
ἐπιτροπεύμενος ἀπὸ τῶν Ρωφίτων Γάλλων,
ὁ δὲ Ὀνώριος εἰς τὴν Δύσιν, ἐπι-
τροπεύμενος ἀπὸ Γότθων Σηληνίων.
Ἐκτοτε διηρθεῖν ἡ Ρωμαϊκὴ αὐτοκρα-
τορία εἰς ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν τότε
ἐισήχθη ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἰς ὅλα
τὰ βασίλεια ὑποουγγαίκα τὰ δικαστή-
ρια τότε ἤρχοντο ὁ μαθηματικὸς Θέων
πατὴρ τῆς κοινωθεοσεύσεως Ὑπατίας.

«Τὸ πολίτευμά μας ἀποκαλεῖται δημοκρατία διότι εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας οὐκ ἑνὸς ἀλλὰ τῶν πολ-
λῶν. Οἱ νόμοι μας ὅμως ἐκασφαλίζονται δικαιοσύνην ἐξ ἑαυτοῦ εἰς ὅλους εἰς τὰς προσωπικὰς αὐτῶν διαφο-
ράς, ἐνθ' ὅφ' ἑτέρου ἢ κοινῇ ἡμῶν γνώμῃ δέχεται εὐχαρίστως καὶ τιμᾷ τὴν ἱκανότητα εἰς ὅλου. τοὺς
κλάδους τέχνης, οὐκ ἐπὶ τῇ βάσει τοπικῶν διακρίσεων, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας. Ὡς δὲ ἀφί-
νομεν ἐλευθέρων τὸν σπῆδον εἰς ὅλους ἐν τῷ πολιτικῷ ἡμῶν βίῳ, καθ' ὅμοιον τρόπον μεταφέρομεν τὸ
αὐτὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις μας μετ' ἀλλήλων. Ἐνθ' ὅφ' εἰμὲθα εἰλικρινεῖς καὶ προση-
γεῖς εἰς τὰς ἰδιωτικὰς μας μετ' ἀλλήλων σχέσεις, εἰς τὰς δημοσίας ἡμῶν πράξεις κινούμεθα αὐστηρῶς
ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου. Ἀναγνωρίζομεν τοὺς ὑπὸ τοῦ σεβασμοῦ ἐπιβαλλομένους περιορισμούς, ὅπα-
κούμεν εἰς τοὺς ἀνδρας τοὺς περιβεβλημένους τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς τοὺς νόμους, ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς παρ-
έχοντας προστασίαν εἰς τοὺς καταπιεζομένους, ὡς καὶ ἐκεῖνας τὰς ἀγράφους διατάξεις τῶν ὁποίων ἡ παρα-
βίασις γενικῶς συνεπάγεται καταισχύνειν».

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΣ

Ἡ Ἑκθεσις εὐρίσκειτο εἰς τὸ κατὰ-
κορυφὸν τῆς δόξης τῆς Ἀνάμμεσας παραγωγῶν
καὶ θεάτρων παντὸς εἴδους, τὰ ἐξέλινα ἀλο-
γάκια διαρκῶς ἐγύριζαν.

Ὅλα τὰ παιδιὰ πού περνοῦσαν, τρα-
βοῦσαν ἀπὸ τὸ χέρι τῆς μητέρας των γιὰ
νὰ γυρίσουν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Πόσον ἦσαν εὐ-
χαριστημένα καὶ πόσον ἐπὶ τὴν ἀ-
λογάκῃ μετὰ τοὺς ἡχοὺς τῆς μουσικῆς!

Κάθε πού ὁ γυρὸς πῆγαινε νὰ τελευτή-
σῃ ἐδιδόχετο καὶ τὴν λύπη εἰς τὰ προσω-
πάκια των. «Ἐτοὶ γρήγορα!» ἔλεγαν.

Ἐκεῖ κοντὰ, πᾶνω εἰς ἕνα πάγκο, κα-
θόταν ἕνα μικρὸ κοριτσάκι ντυμένον ἀθλῆ.
Θὰ ἦτο πέντε—ἄλλοτε χρόνον μ' ὅλον δι-
εφάνετο πολὺ μικρότερον. Καὶ τὸ κοριτσά-
κι αὐτὸ παρατηροῦσε μὲ μεγάλη προσή-
λωσιν τὴν διασκέδασι μετὰ τὰ ἐξέλινα ἀλο-
γάκια τὴν ὁποῖαν αὐτὸ δὲν εἶχε ποτὲ δοκι-
μάσει.

Ἡ τσεπούλα τοῦ ἦτο ἀδεια. Τὰ ἐξέλινα
ἀλογάκια δὲν εἶχαν γίνῃ γι' αὐτὸ. Μὴ
δυναμένο λοιπὸν νὰ ἐκστῇ, ἀπεμπερύν-
θη ῥέχοντες λοῖζα δάκρυματὰ εἰς αὐτὰ.

Παραηκολούθησα τὸ κοριτσάκι αὐτὸ με-
τὰ μάτια. Περιπλανήθη κοντὰ εἰς τὰ
θέατρα πού ἐρεκλαμύριζαν μεγαλοπρεπῶς
τὴν παράστασι. Ἐπειτα κοντὰ εἰς τὰ πα-
γνιδία, κοντὰ εἰς τὴν σκοποβολὴν οὗρου ἀλ-
λα παιδάκια δισκοβόλῃ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
τὰ παγνιδία ἦσαν ξένα γι' αὐτὸ. Περι-
σσότερον ὅμως ἀπ' ὅλα φαίνεται διὰ τὸ ἐξέ-
λινα ἀλογάκια τραβοῦσαν τὸ κοριτσάκι, δι-
ότι ξαναγύρισε ὁ αὐτὸ καὶ καθύστερ
τὸν πάγκο κοντὰ εἰς τὴν ῥόδα πού τὰ γύ-
ριζε.

Τὰ παιδιὰ κατέβριζαν ἀπ' αὐτὰ καὶ
ἄλλα πάλι παιδιὰ ἀνέβριζαν. Μερικὲς μη-
τέρες κούρασμένες, πῆγαν νὰ καθίσουν
εἰς τὸ πάγκο μετὰ προφύλαξιν νὰ μὴν ἀκού-
μῃ ἡ ῥόδα πού εἰς τὸ κοριτσάκι.

—Τραβήξου ἀπὸ κεῖ, τοῦ εἶπε μιά πα-
ραμάνη, βλέπεις διὰ πᾶναις τὸν τόπο.

Τὸ κοριτσάκι σηκώθη χωρὶς νὰ πῇ
λέξι καὶ καθύστερ πέρα.

—Θάβεις ν' ἀνεβῇ εἰς τ' ἀλογάκια;
Ἐπληρώσας καὶ εἶπε εἰς τὸ παιδί δίνον-
τάς του μὴν πεντάρα.

Τὸ κοριτσάκι μ' ἐκύταξε μετὰ κάποια ἐκ-
πληξί, ἐσκέφθη μιά στιγμή, ἔπειτα ἐπῆρε
τὴν πεντάρα καὶ ἀνέβη εἰς ἕνα ἐξέλινο ἀ-

λογάκι κατὰζωντάς με μετὰ τὴν εὐγνω-
σύνην, πού με συνεκίνησε.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐξέλινο ἱπποδρόμου
ἤθελε νὰ τὸ κατεβάσῃ, ἀλλὰ τὸ παιδί ἔ-
δειξε τὴν πενταρούλα του, καὶ ἔτσι τὸ
ἄφησε ἤσυχον. Τὸ ἀλογάκι ἀρχισε νὰ γυ-
ρίξῃ. Ἡ μικρούλα ἔλαμπε δὴ ἀπὸ χαρὰ.

Κάθε φορά πού περνοῦσε ἀπὸ μπρο-
στά μου, τὸ βλέμμα τῆς ἀστράπτει ἀκόμη
περισσότερον. Ἡμῶν καὶ ἐγὼ ἐπίσης εὐτυ-
χῆς ὡς αὐτὴ.

Ὁ γυρὸς ἐτελείωσε καὶ κατέβη. Μετὰ κύταξε
ἀκόμη μιά φορά, καὶ ἔφυγε μετὰ ἕνα θρι-
αμβητικὸν ἀέρα κάποιου πού πραγματο-
ποίησε τὸ δυνεῖρό του.

—Τὶ τρέλλαι! μοῦ εἶπεν ἕνας φίλος πού
ἐστάκετο παρὰμπα καὶ ὁ ὁποῖος τὰ εἶχεν
ὅλα ἱδρῶ. Δὲν θὰ ἦτο καλὸτερον νὰ τοῦ δώ-
σατε τὴν πεντάρα γιὰ νὰ πάρῃ ἕνα κομ-
μάτι ψωμί;

—Ὅχι, ἀπήντησα, αὐτὸ πού ἔκαμα
ἦτο τὸ καλὸτερον. Τὸ κοριτσάκι θὰ θυμᾷ-
ται γιὰ πολὺ καιρὸ, γιὰ πολὺ καιρὸ τὴ
χαρὰ αὐτῇ, τὴν φτωχὴ αὐτὴ χαρὰ τῆς
μᾶς πεντάρας πού κανεὶς δὲν ἐσκέφθη
νὰ τοῦ τὴν δώσῃ.

Ὅταν ἀκούω νὰ γελοῦν τὰ παιδάκια
μας, ἀνθυμίζομαι καὶ τ' ἄλλα ἐκεῖνα
παιδάκια πού τὰ βλέπουν, πού τὰ ζη-
λεύουν, πού ἀναστενάζουν, καὶ πού θὰ
ἦσαν καὶ αὐτὰ εὐτυχισμένα ἀν τοὺς χάριζε
κανεὶς ἔστω καὶ μιά πεντάρα εὐχαρί-
στησι.

Ο ΚΑΛΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Ὁ Μεχμέτ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Σουσιεστῶν,
ἐσώρετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς κόλακάς
του. Ἐπερνοῦσε τὴ ζωὴν του μέσα στὸ ἀρ-
γία καὶ μαλθακότητα καὶ εἶχεν ἀφήσει
εἰς τὸν Βεζύρη του ὅλη τὴ διακρίσει τοῦ
Κράτους.

Εὐτυχῶς διὰ τὸν Βεζύρη ἦτο τὸ ἄκρως
ἀντίθετο τοῦ Κυρίου του. Ἀγαποῦσε τὴν
δικαιοσύνην, καὶ ἀγρυπνοῦσε μὲ ἐνεργη-
τικότητα γιὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ. Εἶχεν
ἐμπιστευθῇ τὰ δημόσια ἀξιώματα εἰς τι-
μίους καὶ ἐνεργητικούς ὑπαλλήλους, καὶ
ἐτιμῶρε ἀνεὺς ἐξαιρέσεις ὅλους τοὺς ἀπο-
δεικνυμένους ὡς ἐνόχους.

Τὰ πρόσωπα ὅμως τῆς αὐλῆς εἶχον
πολὺ δυσχεροποιήσῃ μετὰ τὸν Βεζύρη. Τὸν
συκοφάντησαν λοιπὸν εἰς τὸν Σουλτάνον,
καὶ ἔκαμαν τὸσον θόρυβον, ὥστε ὁ ἀδυ-
νάτου χαρακτήρος μονάρχης ἐξώρισεν τέ-

λος ἀπὸ τὴν Αὐλὴν τοῦ ἐνέρετον Ὑ-
πουργόν του.

Ὁ ἀτυχῆσας Βεζύρης ἐγνώριζε πολὺ
καλὰ, διὰ κανεὶς δὲν θὰ εἶδε προσοχῇ
εἰς ὅσα θὰ ἔλεγε πρὸς ὑπερίσπισίν του,
καὶ γι' αὐτὸ, χωρὶς νὰ παραπονεθῇ, ὑπέ-
κυψε εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐξώρισας του.

Ἐγραψεν ὅμως εἰς τὸν βασιλέα του δι-
ήτο πάντοτε διατεθειμένος νὰ ἐκπληρώ-
σῃ τὰ καθήκοντά του, καὶ δι' ὅς μόνον
ἀμείβῃ τὴν ὁποῖαν τὸν εἴχηται δι' ὅσας
ὑπηρεσίας τοῦ εἶχε προσφέρει, ἦτο νὰ
τοῦ παραχωρήσῃ μερικὰ μέτρα γῆς ἀ-
καλλιέργητα, τὰ ὅποια θὰ καλλιέργουσε
αὐτὸς γιὰ νὰ ζήσῃ.

Ὁ Μεχμέτ δὲν ἠμποροῦσε ν' ἀρνηθῇ
μὴ τὸσφ ἀσήμαντη παράκλησις εἰς ἕνα
ἀνθρώπον τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξία ἦτο γενικῶς
ἀνεγνωρισμένη, καὶ διέταξε νὰ βροῦν εἰς
τὸ βασιλεῖο του μερικὰ χωράφια ἀκαλλι-
έργητα νὰ τοῦ δώσουν. Ἐφάρξαν λοιπὸν,
ἀλλὰ πούθεν δὲν βρήκαν οὔτε σπιθαμὴν
γῆς ἀκαλλιέργητης. Ὁλόκληρος ἡ χώρα
ἦτο καλλιερῆσμένη. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ
γεωργία εἶχον πανταχοῦ ἀναπτυχθῇ μετὰ
τὴν δραστηριότητα, ὥστε ἀπεξημῶσαν
πλοσυροπάρχοι τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὴν
ἐργασίαν των. Παντοῦ οὖν καὶ ἂν γύ-
ριζε κανεὶς τὸ μάτι, δὲν θὰ εἶδε οὔτε
ἐργαίαν, οὔτε φτώχεια, οὔτε ἀθλιότητα.

Ὅταν ὁ βασιλεὺς ἔμαθε, διὰ δὲν ὑπάρ-
χουν χωράφια ἀκαλλιέργητα ἀπὸ τοὺς
ἀνθρώπους του, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν
καταλάβαιναν διὰ τὴν εὐθυμίαν ἀκριβῶς τῆς
χώρας ἐμαρτύρει περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ
ἐξωριστοῦ, παρήγγειλε εἰς τὸν Βεζύρη δι-
ῆτο τοῦ εἶδε καλλιερῆσμένα χωράφια τὰ
καλλίτερα τῆς ἐκλογῆς του. Ὁ Βεζύρης
ὅμως τοῦ ἀπήντησε:

«Δὲν ζῆτῶ ἀνταμειβῇ τῶν ὑπηρεσιῶν
μου, διότι ἔχω τὴν συνείδησιν ἡσύχην δι-
ὀπρῆσαι πιστὸς ὑπηρέτης. Δὲν ἠθέλησα,
παρὰ νὰ δειξῶ εἰς τὸν βασιλέα καὶ κύ-
ριόν μου, εἰς ποῖαν κατὰστασιν ἀφῆκα τὸ
basileio του. Καὶ ὅλοι μου οἱ πόθοι θὰ
ἱκανοποιηθῶν, ἐάν καὶ ὁ διάδοχος μου
κάμῃ τόσα καλὰ ὅσα ἔκαμα καὶ ἐγώ».

Ἡ ἀπάντησις αὐτῇ ἀνοῖξε τὰ μάτια τοῦ
βασιλέως ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεκατέστησε τὸ
σοφὸν Βεζύρη εἰς τὸ πρῶτον τοῦ ἀξιώμα-
τος καὶ ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς πλῆρ' ἀφί-
σῃ εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρη του, τὴν κυ-
βέρνησιν τοῦ βασιλείου. Καὶ λέγουσιν, δι-
ῆτο τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἔμεινε πιστὸς
μέχρι τέλους.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) Μ.Τ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΙΝ ΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

Μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Μονεμβασίας κα-
τὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἐπειδὴ ἐσυν-
θηκολογήθη ὁ Τούρκος νὰ μεταβῇ εἰς
Κύθηρα πρὸς ἀσφίλειαν, ἐάν εἴναι δεκτοί
παρὰ τῶν Ἀγγλῶν, δικαστοὶ πενήκοντα
ἐξ αὐτῶν ἀπεφάσισαν νὰ μεταβῶσιν
εἰς Κύθηρα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν
ἔγραψεν ὁ πληρεξούσιος Καντακουζηνὸς
πρὸς τὸν ἐπαρχὸν τῆς νήσου ἐκείνης ἐπι-
καλοῦμενος τὴν ἀξίαν. Ὁ δὲ ἐπαρχος
ἀπήντησε διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς:

«Τερεῖο 7 Ἀπριλίου 1821.

Ὑψηλότης καὶ ἐγγενέστατε Πολύκρητα
Καντακουζηνέ. Ἐδέχθην τὰ δύο σας
γράμματα μετὰ τὸ πρῶτον, ἀπὸ τὰ ὁποῖα
ἔμαθον μετὰ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν τὴν
ἐξόφλησιν, ὅπου διὰ μέσου σας ἔγινεν με-
τὰς ἐπὶ τῶν μας, ὅπου ἐκλήφθησαν
ἀπὸ κάποιους Μανιάτας. Καὶ μετὰ τὸ δεύ-
τερον ἐγνώρισα τὴν ἐπιθυμίαν τῶν 250
ἀνθρώπων Ὀθωμανῶν τῆς Μονεμβα-
σίας, διὰ νὰ ἔλθουν νὰ κατοικήσουν εἰς
ταύτην τὴν νήσον.

Σκέπτοντας εἰς τὴν στενὴν οὐδετερότη-
τα ὅπου διὰ τῆς ἐρημίας μας πρὸς
νὰ ὀδηγοῦν τὴν διαγωγὴν μου, στοχάζο-
μαι, δι' ὅντες κρατημένοι εἰς τὸν πόλε-
μον προζιονέροι πολέμου, ἐπιτρέποντας
ταύτην τὴν τὴν ζήτησιν, ἠμποροῦσε εἰς
κάποιον τρόπον νὰ συγγίῃ τὴν παρατή-
ρησιν ταύτην τῆς οὐδετερότητος. Ἀλλ'
ἀνίσως ἤθελε εἶναι διαφορετικὴ ἡ περι-
στασις των, καὶ ἀνίσως ἤθελε μείνει εἰς
τὸν στοχασμὸν μου ταύτην τὴν στιγμήν
διὰ ἀνθρώπους φυνάδες δὲν ἐναντιονό-
μουν. Στοχάζομαι ὅμως, δι' αἱ ταῦτα
δυσκολία διὰ τὴν ἐμβασίαν ξένων εἶναι
μιάς φύσεως τῶσον ἐπληκτικῆς, ὅπου
κάνουν κάθε ἕνα νὰ χάσῃ ψυχὴν, καὶ νὰ
ἐμποδίσῃ εἰς τὸ νὰ ἱκανοποιήσῃ, πρῶτον
ἐπειδὴ εἶνε ἑλλειψὺς οἰαροῖν, καὶ διὰ
τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐμβάσουν τὴν ζω-
οτροφίαν μὴνδῶν τριῶν.

Δεύτερον ἐπειδὴ πρὸς νὰ ὑποφέρουν
μὴν κουντουμάτιαν ἀπὸ 23 ἡμέρας, καὶ
ταύτας ὄντας ὑποκειμένοι καὶ ἐξω εἰς
τὸν ἀέρα καὶ ἴλιον διὰ τὴν ἑλλειψὺν τόπου,
διὰ τὸν ἀσθενὴν ἐκείνων ὅπου κατέφωγον
καὶ ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὴν κουντουμά-
τιαν, τοῖτον ἐπειδὴ καὶ τελευτώντας τὴν
κουντουμάτιαν τοὺς διὰ τὸ πλῆθος των
ξένων, δὲν εἶναι τόπος νὰ βαλθῶν. Μέ-
νει παρακαλεσθῇ ἡ Ὑψηλότης σας νὰ
ἐξηγήσῃ μετὰ ὅλην τὴν σφαιρίαν ταύτην
μὴν τὴν γραφὴν πρὸς τοὺς ἀνδρες Ὀ-
θωμανοὺς μένοντάς σας μετὰ ὅλην τὴν ὑπό-
ληψιν. Τὰς 15 Ὀκτωβρίου 1821».

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Μὰς γράφουν ἐκ Κυθήρων, δι' ἡ εορτῇ
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐωρτάσθη μετὰ τῆς
συνήθους λαμπρότητος κατὰ ἅπαντας τὴν
νήσον, ἰδιαίτερος δὲ ἐν Καρβουνάδεσ ὑπὸ
τοῦ τριττεύου δημοτικοῦ σχολείου Καρβου-
νάδων—Κοντολιανικῶν. Οἱ μαθηταὶ τὴν
ἡμέραν ἐκείνην συνεκέντρωσαν ἐνωρὶς
εἰς τὸν διδασκτῆρον Κοντολιανικῶν καὶ ἐκεῖ-
θεν, συνοδεύμενοι ὑπὸ τῆς διευθυντρίας
τοῦ σχολείου κ. Αἰκατερίνης Πετρογεῖλου
καὶ τοῦ διδασκάλου κ. Γ. Κασσιμάτη, μετέ-
βησαν ἐν παρατάξει εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς
ἐπαρχίας Θεοτόκου εἰς Κοντολιανίκα, ἐν-
θα παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν
τελεσθεῖσαν παρὰ τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ κ.
Ἀρσενίου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας lei-
τουργίας παρατεταγμένοι ὡς καὶ κατὰ
τὴν μετέβαν, ἐπανεῆλθον εἰς τὸν διδασκ-
τῆρον Κοντολιανικῶν, ἐνθα ὁ διδασκαλὸς
κ. Γ. Κασσιμάτης ἐξεφώνησε τὸν πανηγυ-
ρικὸν τῆς ἡμέρας. Μετὰ ταῦτα οἱ μαθηταὶ
καὶ μαθητρίαι ἀπήγγειλαν ὠραίατα ποι-
ήματα, καὶ ἐτραγοῦντο ὡραίατα ἀ-
σματα, ἀποσπᾶσάντες τὰ χειροκροτήματα
τῶν παρισταμένων.

Ἐκ τούτων διεκρίθησαν διὰ τὴν ὠραίαν
φωνὴν των αἱ μαθητρίαι τῆς θῆς καὶ θῆς
τάξεως Ρόζα Γ. Πατσά, Νίνα Σταματιά-
δου, Ἑλένη Β. Κασσιμάτη, Τασία Σικλάδου
καὶ οἱ μαθηταὶ Γεώργιος Α. Κασσιμάτης,
Δημήτριος Ἐμ. Πατσάς καὶ ἄλλοι τινές.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς εορτῆς ὁ εὐγενὴς κ.ά-
τοικος τῆς κοινότητος Κοντολιανικῶν κ.
Ἰωάννης Π. Τραβασάρος δοθησομένους ὑπὸ
τῆς εὐγενεστάτης κυρίας του κ. Εἰρήνης
προσέφερε εἰς τοὺς μαθητάς δι' ἰδίαν ἐξό-
δων του διάφορα ἀναψυκτικά.

Μετὰ ταῦτα πάντες οἱ μαθηταὶ τῇ συνο-
δείᾳ τοῦ διδασκάλου των κρατοῦντες ση-
μαίαν περιήλθον τὰς ὁδοὺς των χωρίων ἀ-
δόντες, μετ' ὅ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

ΠΡΟΣ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΙΝ ΓΕΦΥΡΑΣ

Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐν Μυλοπο-
ταμῷ καὶ παρὰ τὴν θείαν Ἀρχιεπισκοπῇ
γεφυρώς, καὶ τὴν προέκτασιν τῆς
ἀπ' αὐτῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης πρὸς Λι-
μνιώνα, διενεργεῖται ἔργον ἐν Ἀθήναις
καὶ Πειραιεὶ μετὰ τῶν συμπολιτῶν.

Ὅσοι θέ

